

Guiem Soldevila: «M'agrada que cada tema sigui un viatge per diferents paisatges sonors»

El compositor publica 'Metaphora', un nou àlbum amb el qual s'endinsa en una nova experiència sonora

Guiem Soldevila | Arxiu

El cantant i compositor menorquí **Guiem Soldevila** torna a l'acció amb un nou disc després de més de 3 anys de la seva última publicació, *Fins demà o la propera metamorfosi* (Satélite K, 2018). El nou àlbum és *Metaphora* (Satélite K, 2021), un treball cantat íntegrament en anglès que fa conviure els fets imaginaris amb els reals. En parlem amb ell.

Per què has triat el nom de 'Metaphora' com a títol?

Metaphora és, per mi, el títol adient per descriure aquest treball en què el fet imaginari i el que és real conviuen dins una mateixa obra.

Quina experiència sonora busques provocar en els teus oients amb aquestes nou peces?

La meua idea era connectar amb quelcom aquífer, oceànic, en l'àmbit d'identitat del disc. El mar ens transporta, ens fa viatjar -pot ser a un nivell d'inconscient col·lectiu, a un nivell emocional individual, etc.-, però també és aquest bressol on hi ha tanta vida. Per aquest vessant he volgut expressar també tota l'energia vital que desprèn.

Després d'haver pres versos de la poesia catalana en diversos discos, en aquest et passes a l'anglès. Què ha motivat el canvi?

Els girs a escala creativa formen part de la meua història. No em considero un compositor lineal en absolut. Quan estic molt de temps treballant en un disc i finalment veu la llum, hi ha alguna cosa inconscient, intuïtiva, que em porta a explorar terrenys en els quals no hi havia estat abans, sigui musicalment, a nivell de missatge, de lletres o fins i tot d'idioma. No hi ha un motiu concret per haver canviat l'idioma, però sempre m'he sentit molt familiaritzat amb l'anglès. Ha estat una barreja de curiositat i ganes d'explorar nous registres amb la meua veu i prendre el llenguatge com un nou al·licient d'inspiració.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=kHRaxpJIDzs>

I en l'àmbit musical, què aporta de nou aquest treball respecte als anteriors àlbums?

Metaphora m'ha obert la possibilitat d'entrar una mica més en el món de l'electrònica, sobretot pel que fa a sintetitzadors; un terreny en el qual ja havia experimentat abans, però no de forma tan directa, sense deixar de banda la part melòdica, d'harmonies vocals o de corda, per crear diferents atmosferes. M'agrada que cada tema sigui un viatge que et fa recórrer diferents paisatges sonors. Les meves inquietuds musicals i influències són àmplies: des del rock progressiu fins al folk o la neoclàssica electrònica instrumental, d'aquí la meua altra branca en l'àmbit de composició, que són les bandes sonores. M'agrada incorporar aquest tipus d'elements també en les meves cançons.

Tant el procés compositiu com de producció, per tant, deu haver estat ben diferent, també!

Penso que és un disc amb moltes capes sonores en el que sempre hi pots descobrir coses noves. L'essència de la cançó hi és, però la perspectiva sonora és més àmplia, més expansiva, tot i que, curiosament, és un dels meus discs gravats de forma més íntima. He gravat sol pràcticament tots els instruments i parts vocals del disc al meu estudi de Ciutadella de Menorca, amb alguna col·laboració com: Lluís Gener (baix/stick), Pau Cardona (cellos), Violant Menorca (violins) o Ma Àngels Gornés (cors a "Black Noise"). Les mescles les he fetes conjuntament amb Mathias Chaumet (França) i el mastering ha anat a càrrec d'Yves Roussel (Barcelona).

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=ixieElbnBH8>

En quines problemàtiques acostumes a fixar-te per compondre? Què t'ha marcat especialment a l'hora d'elaborar les lletres d'aquests temes?

La defensa del medi ambient, les accions humanes, els sentiments... El mar és present a les lletres en sentit literal; com per exemple a "Black Noise", una cançó que denuncia els impactes de les bombes d'aire sota el mar, provocades per les prospeccions petrolíferes, que afecten directament la fauna marina. Però el mar també apareix en sentit metafòric, per exemple en "Calm Seas", cançó inspirada en un quadre del creador de la portada del disc, el pintor menorquí Carles Gomila ("Mares en calma no hacen buenos marineros"). La pandèmia també hi és present. Dins d'aquest disc, la cançó "Windows" seria la filla del confinament perquè va sorgir d'aquell moment, de l'experiència vital en què estàvem immersos. La cançó defineix la caiguda d'estructures aparentment intocables, però també conté un missatge final d'esperança.

Com plantejes el so en directe? Faràs alguna cosa adaptada a la pandèmia?

És un directe molt en sintonia amb el concepte i estètica del disc. Aquesta vegada portem un tècnic propi i un dissenyador de llums, perquè sigui un espectacle audiovisual al més complet possible, tot i ser solament tres músics sobre l'escenari. Hi ha una forta presència d'electrònica, també. Després de la primera estrena a Barcelona el passat dissabte 17 d'abril al festival Barnasants, vaig poder comprovar que era factible portar a l'escenari aquest projecte de forma més íntima. Em va fer feliç veure la manera com va connectar amb la gent. Penso que varem crear un petit espai per a desconnectar i submergir-se per una estona en un altre món.